

Posudek vedoucího diplomové práce

Vedoucí práce: Mgr. Viktor Čech

Oponent práce: MgA. Michal Sedlák, Ph.D.

Autorka práce: Bc. Tiziana Brunová

Katedra: KVV **Obor:** Učitelství pro střední školy - Výtvarná výchova

Název práce: Plastické vyjádření tělesnosti žáků s kombinovaným postižením aneb Odlišnost jako otisk jedinečnosti

Na počátku teoretické části své diplomové práce Tiziana Brunová uvádí poněkud zvláštní tvrzení, že termín masová kultura můžeme přeložit jako „pěstování hmoty“. Tento do jist míry doslovný překlad, spíše podobenství, nám však v průběhu následného čtení jejího textu může ukázat jako dobré vystihnutí problému, který autorka řeší. Hodnota plastického vyjádření byla v lidské kultuře vždy neoddělitelně spojena s přímou tělesnou akcí a ve svých počátcích často i s rituálem. Nejsou to jen ruce hrnčíře či sochaře, které definují formu z amorfni hmoty, ale také pravděpodobný šamanský rituál, který mohl být spojený s vytvářením plastik autora Věstonické Venuše, nicméně i dnešní definování formy a tvaru vlastního těla v posilovně.

Autorka ve své práci, jinými slovy řečeno, hledá cestu, jak využít propojení plastického vyjádření a tělesné akce v tvůrčím procesu při výuce žáků s kombinovaným postižením. Její cesta vede v rozboru teoretické části přes analýzu chápání kultury jako „plastické činnosti“, k psychologickým i estetickým aspektům dnešního vnímání vlastní tělesnosti, sebereflexe a sebepřijetí. Vhodně přitom využívá pedagogickou, psychologickou i estetickou literaturu. Následně se obrací směrem k tvůrčím aspektům vztahu těla a jeho komunikace s hmotou, jejím kořenům v rituálech i specifickému výrazu plastické exprese stojících nejen u kořenů výtvarného modernismu, ale i chápání tělesnosti ve výtvarné kultuře 20. i 21. století obecně. Autorka je ve svém přehledu poměrně stručná, což ale nemusí být na škodu, jelikož její uvažování směřuje k rozboru tvorby dvou autorů, jejichž tvorbou se následně inspirovala i v didaktické části své diplomové práce. Didaktická část je systematicky strukturovaná, přihlíží důsledně k požadavkům RVP a prezentace metodických listů i prací žáků vzniklých v rámci jednotlivých úkolů ukazuje na autorčinu schopnost vhodně využít inspiraci v tvorbě výše zmíněných umělců k zajímavému přiblížení vztahu plastického vyjádření a vlastní tělesnosti zapojeným žákům. Je tomu tak jak v případě chápání hmoty hlíny jako indexu či zrcadlení vlastních tělesných částí, tak také akcentování specifického senzuační prožívání tohoto specifického materiálu.

Diplomová práce Tiziany Brunové je v mnoha ohledech velmi zajímavým počinem. Výhrady by šlo asi vyjádřit k na formát magisterské práce poněkud stručnému pojetí teoretické části, která je ale i tak výstižná a přesně směřující

k cílům jež si autorka ve svém výzkumu uložila. Druhým aspektem, který v práci poněkud postrádám je širší reflexe jiných možností spojených s tématem na příkladu některých projevů světového umění 20. století a také umění současného. Jak již jsem ale zmínil, pokládám soustředění se autorky na praktické důsledky její práce s žáky s kombinovaným postižením za pochopitelné a její teoretický rozbor jinak za více než dostatečný.

Předloženou diplomovou práci Tiziany Brunové pokládám celkově za zdařilou, jak z hlediska její schopnosti práce s teoretickou interpretací, tak také v aplikaci získaných poznatků v praktické části práce.

Předloženou diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 4. 1. 2020

Mgr. Viktor Čech